

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 czerwca 2019 roku w sprawie z powództwa Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta Ł. przeciwko Central (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o zapłatę, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi oddalił powództwo w zakresie kwoty 33 759,04 złotych, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7200 złotych i nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2533 złote tytułem nieziszczonych kosztów sądowych.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożył powód zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

1. naruszenia prawa materialnego w postaci art. 71 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 518 ze zm.), poprzez brak zasądzenia opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu w roku 2016 w kwocie 16.885 ,68 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01. 04. 2016 r. do dnia zapłaty mimo braku skutecznego kwestionowania obowiązku jej zapłaty przez Pozwanego;

2. naruszenia prawa procesowego:

a/ przepisu art. 379 pkt 3 k.p.c.w zw. z art. 505 § 2 k.p.c. poprzez oddalenie w punkcie pierwszym zaskarżonego wyroku kwoty 33 759,10 zł podczas gdy sprzeciw pozwanego tej kwoty nie dotyczył, co z powodu powagi rzeczy osądzonej płynącej z nakazu zapłaty w tej części, było rozstrzygnięciem w stanie powagi rzeczy osądzonej;

b/ art. 386 § 4 kpc poprzez nierozpoznanie istoty sprawy, wobec zaniechania przez Sąd I instancji orzeczenia o spornym roszczeniu, tj. o żądaniu zapłaty kwoty 16 885,68 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.04.2016 r. do dnia zapłaty.

W związku z tym skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1. poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 16 885,68 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.04.2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pozwany wniósł o odrzucenie apelacji powoda w zakresie kwoty 16 885,68 złotych, uchylenie punktu 1. zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w tym zakresie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda jest o tyle zasadna, że spowodowała zmianę zaskarżonego wyroku.

Należy przyznać rację skarżącemu, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo zinterpretował złożony w sprawie sprzeciw od nakazu zapłaty. Pozwany zaskarżył go w zakresie kwoty 16 885,68 złotych, bowiem pozostała kwota, stanowiąca podatek od użytkowania wieczystego nieruchomości w wysokości 2% tj. 33 759,10 zł, była niesporna i pozwany uiszczył ją w dniu 10 sierpnia 2016 r. W sprawie I C 686/16 toczyło się postępowanie z powództwa Central (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o ustalenie, że podatek ten winien wynosić 2% a nie 3%. Do czasu rozstrzygnięcia tej sprawy postępowanie w rozpoznawanej sprawie było zawieszona. Po ustaleniu 26 września 2018 r., że stawka podatku wynosi 3%, postępowanie zostało podjęte. Wobec uprawomocnienia się nakazu zapłaty w zakresie kwoty 33 759,10 zł, pozostało do rozstrzygnięcia roszczenie o zapłatę kwoty 16 885,68 złotych. Jednakże Sąd Rejonowy, powołując się na uiszczenie przez pozwanego kwoty 33 759,10 zł, oddalił powództwo w tym zakresie natomiast nie rozstrzygnął o kwocie spornej 16 885,68 złotych.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że apelacja powoda pozwala na ingerencję w wyrok Sądu Rejonowego, ale nie w kierunku postulowanym przez powoda. Nie można bowiem zasądzić od pozwanego żądanej

kwoty 16 885,68 złotych skoro nie była ona przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Dlatego w tym zakresie należało apelację odrzucić jako niedopuszczalną, bo skierowaną do nieistniejącego rozstrzygnięcia / art. 373 kpc/

Natomiast w zakresie punktu 1. zaskarżonego wyroku dotyczącego kwoty 33 759,10 zł zasądzonej prawomocnym nakazem zapłaty, Sąd Okręgowy uznał, że orzeczenie w tym zakresie jest zbędne i na podstawie art. 386 § 3 kpc uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w sprawie.